Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 404/93

z dnia 13 lutego 1993 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów

(Dz.U. L 47 z 25.2.1993, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 3518/93 z dnia 21 grudnia 1993 r.	L 320	15	22.12.1993
►**M2**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 3290/94 z dnia 22 grudnia 1994 r.	L 349	105	31.12.1994
►**M3**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1637/98 z dnia 20 lipca 1998 r.	L 210	28	28.7.1998
►**M4**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r.	L 160	80	26.6.1999
►**M5**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 216/2001 z dnia 29 stycznia 2001 r.	L 31	2	2.2.2001
►**M6**	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2587/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r.	L 345	13	29.12.2001

zmienione przez:

►**A1**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

NB: Niniejsza wersja skonsolidowana zawiera odniesienia do europejskiej jednostki rozliczeniowej i/lub ecu, które od dnia 1 stycznia 1999 r. należy rozumieć jako odniesienia do euro – rozporządzenie Rady (EWG) nr 3308/80 (Dz.U. L 345 z 20.12.1980, str. 1) i rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 (Dz.U. L 162 z 19.6.1997, str. 1).

▼B

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 404/93

z dnia 13 lutego 1993 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając Protokół w sprawie kontyngentu taryfowego na przywóz bananów załączony do Konwencji Wykonawczej w sprawie Stowarzyszenia Krajów i Terytoriów Zamorskich ze Wspólnotą przewidziany w art. 136 Traktatu, w szczególności jego ust. 4,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

funkcjonowaniu i rozwojowi wspólnego rynku produktów rolnych musi towarzyszyć wprowadzenie wspólnej polityki rolnej obejmującej w szczególności wspólną organizację rynków rolnych, które mogą przyjmować różne formy zależnie od produktów;

w Państwach Członkowskich Wspólnoty produkujących banany istnieją obecnie krajowe organizacje rynków, które starają się zapewnić, aby producenci mogli zbywać swoje produkty na rynku krajowym i otrzymywać dochód zgodny z kosztami produkcji; te krajowe organizacje rynków nakładają ograniczenia ilościowe, które hamują urzeczywistnienie jednolitego rynku bananów; niektóre Państwa Członkowskie, nieprodukujące bananów, zapewniają preferencyjne rynki zbytu dla bananów z Państw AKP, podczas gdy inne kraje mają liberalne zasady dotyczące przywozu, które nawet w jednym przypadku zawierają uprzywilejowaną sytuację taryfową; te różnorodne regulacje uniemożliwiają swobodny przepływ bananów we Wspólnocie i przeszkadzają we wprowadzeniu wspólnych porozumień w zakresie handlu z państwami trzecimi; w celu urzeczywistnienia jednolitego rynku, zrównoważona i elastyczna wspólna organizacja rynku bananów musi zastąpić różnorodne regulacje krajowe;

aby Wspólnota mogła przestrzegać preferencji wspólnotowych oraz różnych zobowiązań międzynarodowych, wspólna organizacja rynku powinna pozwolić, by zarówno banany produkowane we Wspólnocie, jak i te pochodzące z Państw AKP, które są tradycyjnymi dostawcami, były zbywane na rynku wspólnotowym po uczciwych cenach dla konsumentów, zapewniając odpowiedni dochód producentom, bez podważania przywozu bananów od dostawców z innych państw trzecich;

aby umożliwić zaopatrzenie rynku w produkty o jednolitej i zadowalającej jakości z należytym uwzględnieniem lokalnych właściwości i produkowanych odmian oraz dla zapewnienia zbywania produktów wspólnotowych po korzystnych cenach zapewniających odpowiedni dochód, powinny zostać wprowadzone normy jakości dla świeżych bananów i, jeżeli konieczne, reguły wprowadzania do obrotu w odniesieniu do produktów przetworzonych otrzymywanych z bananów;

w celu maksymalizacji dochodu z bananów produkowanych we Wspólnocie należy wspierać tworzenie organizacji producentów, głównie poprzez udzielanie pomocy na rozpoczęcie ich działalności; aby organizacje te pełniły efektywną rolę w koncentracji podaży, ich członkowie powinni zobowiązać się do wprowadzenia do obrotu całej swojej produkcji poprzez organizację; dopuszcza się również tworzenie innego typu stowarzyszeń, składających się z organizacji producentów i przedstawicieli innych etapów produkcji; warunki, na jakich takie stowarzyszenia reprezentujące różne aspekty sektora bananów mogą podejmować

([1]) Dz.U. C 232 z 10.9.1992, str. 3.
([2]) Dz.U. C 21 z 25.1.1993.
([3]) Dz.U. C 19 z 25.1.1993, str. 99.

▼B

środki w interesie ogólnym i lokalnie lub regionalnie rozszerzać swoje zasady na podmioty niebędące ich członkami, powinny zostać określone w późniejszym terminie; takie organizacje mogłyby również doradzać przy opracowywaniu programów ramowych i odgrywać aktywną rolę we wprowadzaniu w życie środków strukturalnych wprowadzanych jako część organizacji rynku;

niedobory strukturalne, które ograniczają zdolność konkurowania produkcji wspólnotowej, powinny zostać zmniejszone, głównie dla zwiększenia wydajności; powinny zostać ustanowione programy dla osiągnięcia tego celu w każdym regionie produkcyjnym, na mocy Wspólnotowych Ram Wsparcia poprzez współpracę między Komisją a władzami krajowymi i regionalnymi oraz z różnymi rodzajami organizacji w sektorze, określonymi powyżej, które w możliwie największym stopniu są związane z przygotowaniem środków, które mają być wprowadzone;

dotychczas krajowe organizacje rynków umożliwiały krajowym producentom bananów uzyskiwanie odpowiednich dochodów z rynku dla pokrycia kosztów produkcji; ponieważ wprowadzenie organizacji rynku nie powinno sytuować producentów w gorszym położeniu niż obecnie oraz dlatego że prawdopodobnie zmieni to poziom cen na tych rynkach, należy przewidzieć rekompensatę w celu pokrycia straty w dochodzie, która może wynikać z wprowadzenia nowego systemu, tak aby umożliwić kontynuowanie produkcji wspólnotowej po kosztach powodowanych szczególną sytuacją strukturalną tak długo, jak pozostaje ona niedostosowana przez wprowadzone w życie środki strukturalne; należy przewidzieć dostosowanie pomocy w celu uwzględnienia zwiększonej wydajności i tendencji w różnych kategoriach jakości;

w niektórych bardzo małych regionach wspólnotowych, gdzie warunki są szczególnie nieodpowiednie do produkcji bananów, ale bardziej odpowiednie dla innych zbiorów, należy wspierać ostateczne zaprzestanie produkcji bananów poprzez premie z tytułu zaprzestania produkcji bananów; w celu ograniczenia kosztów takich działań, tak szybko jak to możliwe, powinno zostać przeprowadzone karczowanie;

prognoza bilansu dostaw opracowywana corocznie powinna zawierać ocenę perspektyw produkcji i spożycia we Wspólnocie; powinno być możliwe zweryfikowanie tego bilansu w ciągu roku w świetle okoliczności, w tym szczególnych zjawisk klimatycznych;

w celu zapewnienia zadowalającego obrotu bananami produkowanymi we Wspólnocie oraz produktami pochodzącymi z Państw AKP w ramach Porozumień Konwencji z Lomé, utrzymując, w zakresie w jakim to możliwe, tradycyjne wzorce handlowe, należy przewidzieć coroczne ustanawianie kontyngentu taryfowego; z jednej strony przywóz bananów z państw trzecich podlegałby stawce celnej 100 ECU na tonę, co odpowiada obecnej stawce w ramach Wspólnej Taryfy Celnej, z drugiej strony przywóz bananów nietradycyjnych z AKP podlegałby zerowej stawce celnej zgodnie z wyżej wymienionymi porozumieniami; należy przewidzieć zapewnienie dostosowywania wielkości kontyngentu taryfowego w oparciu o zmiany popytu wspólnotowego odnotowanego w prognozie bilansu dostaw;

przywóz nieobjęty kontyngentem taryfowym musi podlegać wystarczająco wysokim stawkom celnym dla zapewnienia, że produkcja wspólnotowa oraz tradycyjne ilości AKP są zbywane w akceptowanych warunkach;

tradycyjny przywóz bananów z AKP znajduje się poza bezcłowym kontyngentem taryfowym jako część tradycyjnych ilości, który uwzględnia szczególne nakłady już poniesione w ramach programów zwiększania produkcji;

w celu zgodności z celami określonymi powyżej, biorąc pod uwagę szczególne cechy obrotu bananami, musi istnieć zróżnicowanie podczas rozdysponowywania kontyngentu taryfowego między z jednej strony podmiotami gospodarczymi, które wcześniej wprowadzały do obrotu banany pochodzące z państw trzecich oraz nietradycyjne banany z AKP, oraz z drugiej strony podmiotami gospodarczymi, które wcześniej wprowadzały do obrotu banany produkowane we Wspólnocie, jednocześnie

▼B

pozostawiając ilość dostępną dla nowych podmiotów gospodarczych, które niedawno rozpoczęły działalność handlową lub zamierzają rozpocząć działalność handlową w tym sektorze;

w celu niezakłócania istniejących powiązań handlowych, a jednocześnie dopuszczając pewien rozwój struktur obrotu, wydawanie każdemu podmiotowi gospodarczemu odrębnych pozwoleń na przywóz dla każdej z kategorii określonych powyżej musi odbywać się na podstawie średniej ilości bananów wprowadzonej do obrotu przez podmiot gospodarczy w ciągu trzech poprzednich lat, dla których dostępne są dane statystyczne;

przyjmując dodatkowe kryteria, których powinny przestrzegać podmioty gospodarcze, Komisja kieruje się zasadą, zgodnie z którą pozwolenia muszą być przyznawane osobom fizycznym lub prawnym, które podjęły ryzyko handlowe wprowadzenia bananów do obrotu oraz koniecznością uniknięcia zakłócenia normalnych stosunków handlowych między osobami zajmującymi różne miejsca w łańcuchu obrotu;

biorąc pod uwagę struktury obrotu, Państwa Członkowskie muszą na podstawie przyjętych przez Komisję procedur i kryteriów, przeprowadzić spis podmiotów gospodarczych i ustalić ilości wprowadzone do obrotu, które będą stosowane jako odniesienie przy wydawaniu certyfikatów;

monitorowanie przywozu w ramach kontyngentów taryfowych wymaga systemu pozwoleń na przywóz popartego zabezpieczeniem;

Komisja powinna mieć możliwość podejmowania właściwych środków w celu przeciwdziałania poważnym zakłóceniom lub zagrożeniu wystąpienia takich zakłóceń, które mogłyby zagrozić osiągnięciu celów określonych w art. 39 Traktatu;

przyznanie niektórych rodzajów wsparcia podważałoby działanie organizacji rynku; dlatego postanowienia Traktatu zezwalające na rozpatrzenie pomocy krajowej przyznawanej przez Państwa Członkowskie oraz zakazanie takich, które są niezgodne ze wspólnym rynkiem, powinny być stosowane do sektora bananów;

w celu ułatwienia wprowadzenia w życie tych postanowień należy wprowadzić procedurę obejmującą ścisłą współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Komitetu Zarządzającego;

wspólna organizacja rynków w sektorze bananów musi także należycie uwzględniać cele określone w art. 39 i 110 Traktatu;

zastąpienie różnorodnych funkcjonujących regulacji krajowych, gdy niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie, przez tę wspólną organizację rynku grozi zakłóceniem rynku wewnętrznego; Komisja począwszy od dnia 1 lipca 1993 r. powinna mieć możliwość podjęcia wszelkich środków przejściowych wymaganych dla przezwyciężenia trudności związanych z wprowadzeniem w życie nowych uzgodnień;

zakres rozporządzenia Rady (EWG) nr 1319/85 z dnia 23 maja 1985 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru nad stosowaniem reguł wspólnotowych w odniesieniu do owoców i warzyw ([1]) powinien zostać rozszerzony na sektor bananów, by umożliwić sprawdzenie, że normy ustanowione dla bananów na mocy tego rozporządzenia są spełnione;

uwzględniając społeczne, gospodarcze, kulturowe i środowiskowe znaczenie uprawy bananów w regionach wspólnotowych Francuskich Terytoriów Zamorskich, Madery, Azorów, Algarve, Krety, Lakonii i Wysp Kanaryjskich, które są regionami o charakterze wyspiarskim, oddalonymi i strukturalnie zacofanymi, co w niektórych przypadkach zaostrzone jest jeszcze przez gospodarczą zależność od uprawy bananów;

funkcjonowanie niniejszego rozporządzenia powinno zostać sprawdzone po przejściowym okresie stosowania i przed upływem dziesięciu lat od jego wejścia w życie, tak aby po tym terminie można było rozważyć stosowanie nowych uzgodnień,

([1]) Dz.U. L 137 z 27.5.1985, str. 39.

▼B

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

▼M6

Artykuł 1

1. Ustanawia się wspólną organizację rynku bananów.

2. Organizacja obejmuje następujące produkty:

Kod CN	Wyszczególnienie
0803 00 19	Banany świeże, za wyjątkiem plantanów
ex 0803 00 90	Banany suszone, za wyjątkiem plantanów
ex 0812 95 90	Banany konserwowane tymczasowo
ex 0813 50 99	Mieszanki zawierające banany suszone
1106 30 10	Mąka, mączka i płatki bananowe
ex 2006 00 99	Banany konserwowane w cukrze
ex 2007 10 99	Homogenizowane przetwory z bananów
ex 2007 99 39 ex 2007 99 58 ex 2007 99 98	Dżemy, galaretki, marmolady, przeciery i masy bananowe
ex 2008 92 59 ex 2008 92 78 ex 2008 92 93 ex 2008 92 98	Mieszanki z bananów przetworzone lub konserwowane w inny sposób
ex 2008 99 49 ex 2008 99 68 ex 2008 99 99	Banany przetworzone lub konserwowane w inny sposób
ex 2009 80 35 ex 2009 80 38 ex 2009 80 79 ex 2009 80 86 ex 2009 80 89 ex 2009 80 99	Sok bananowy

3. Rok gospodarczy trwa od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia.

▼B

TYTUŁ I

Wspólne normy jakości i normy handlowe

Artykuł 2

1. Normy jakości ustanawia się dla bananów przeznaczonych do dostarczenia w stanie świeżym konsumentowi, wyłączając plantany, biorąc pod uwagę różne odmiany, które są produkowane.

2. Normy handlowe mogą być także ustanawiane dla przetworów wyprodukowanych z bananów.

Artykuł 3

1. O ile Komisja nie postanowi inaczej zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27, produkty, dla których ustanowiono wspólne normy, mogą być wprowadzane do obrotu we Wspólnocie, jedynie jeśli spełniają te normy.

▼B

2. W celu ustalenia, czy produkty spełniają normy jakości, mogą być przeprowadzane kontrole przez organy wyznaczone przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 4

Normy jakości i normy handlowe, etapy obrotu, na których produkty muszą spełniać takie normy oraz środki w celu zapewnienia jednolitego wykonania przepisów art. 2 i 3, włączając te dotyczące kontroli, ustanawiane są zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 27.

TYTUŁ II

Organizacje producentów i mechanizmy koncentracji

Artykuł 5

1. Do celów niniejszego rozporządzenia „organizacja producentów" oznacza każdą organizację producentów mającą siedzibę we Wspólnocie, która:

a) utworzona jest przez samych producentów w celu:

— koncentracji podaży i regulowania cen na etapie produkcji dla jednego lub więcej produktów określonych w art. 1,

— udostępnienia właściwych urządzeń technicznych do pakowania i wprowadzania do obrotu przedmiotowych produktów producentom będącym członkami,

b) jest zdolna do wykazania się minimalną ilością produkcji nadającej się do sprzedaży i minimalną liczbą producentów;

c) posiada zasady zawierające przepisy:

— wymagające od producentów wprowadzania do obrotu za pośrednictwem organizacji całości wyprodukowanego przez nich produktu lub produktów, z powodu których przystąpili oni do organizacji,

— przyznające producentom kontrolę nad organizacją i jej procedurami decyzyjnymi,

— nakładające kary za każde naruszenie przez producentów będących członkami zasad ustanowionych przez organizację,

— nakładające opłaty na jej członków,

— dotyczące przyjmowania nowych członków;

d) ustanawia zasady dotyczące informacji na temat produkcji, produkcji oraz w szczególności zasady opracowane w celu poprawy jakości i reguł wprowadzania do obrotu;

e) prowadzi odrębną księgowość dla działalności związanej z bananami;

f) jest uznana przez zainteresowane Państwo Członkowskie zgodnie z ust. 2.

2. Państwo Członkowskie, na wniosek, uznaje zainteresowane organizacje, pod warunkiem że oferują one właściwe gwarancje co do długości i efektywności swojej pracy, ze szczególnym odniesieniem do zadań wymienionych w ust. 1 i pod warunkiem że spełniają one warunki w nim ustanowione.

▼M4

Artykuł 6

1. Przez pięć kolejnych lat od daty uznania Państwa Członkowskie przyznają uznanym organizacjom producentów pomoc w celu zachęcenia ich tworzenia i wspierania w ich działalności administracyjnej.

2. Pomoc taka:

— w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku stanowi odpowiednio 5 %, 5 %, 4 %, 3 % i 2 % wartości produkcji wprowadzonej do obrotu pod auspicjami organizacji producentów,

▼M4

— nie przekracza rzeczywistych kosztów utworzenia i działalności administracyjnej danej organizacji,

— wypłacana jest w ratach rocznych przez najwyżej siedem kolejnych lat od daty uznania.

Wartość produkcji w każdym roku jest określana na podstawie:

— rocznej wielkości rzeczywistego wprowadzenia do obrotu,

— średniej uzyskanej przez producenta.

3. Organizacje producentów wywodzące się z organizacji, których działalność jest już w dużym stopniu zgodna z warunkami stawianymi przez niniejsze rozporządzenie, są uprawnione do pomocy w ramach niniejszego artykułu tylko wówczas, jeśli powstały one z połączenia w celu bardziej skutecznego osiągania celów określonych w art. 5. Jednakże w takim przypadku pomoc jest udzielona jedynie w odniesieniu do kosztów stworzenia organizacji (wydatki poniesione w związku z pracami przygotowawczymi i sporządzeniem podstawowego aktu założycielskiego i umowy spółki).

4. Pomoc określona w niniejszym artykule zgłaszana jest Komisji w sprawozdaniu Państw Członkowskich na zakończenie każdego roku finansowego.

▼B

Artykuł 7

1. Stowarzyszenia producentów i organizacji producentów utworzonych w celu przeprowadzenia jednego lub więcej środków będących przedmiotem wspólnego zainteresowania mogą uczestniczyć w przygotowaniu środków przewidzianych w programach operacyjnych określonych w art. 10. Członkami takich stowarzyszeń mogą zostać przetwórcy i podmioty gospodarcze.

2. Środki będące przedmiotem wspólnego zainteresowania określone w ust. 1 mogą zawierać stosowane badania, szkolenia producentów, strategię dotyczącą jakości oraz rozwój metod produkcji przyjaznych dla środowiska.

Artykuł 8

1. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu Rada ustanawia warunki uznawania i działania grup obejmujących jedną lub więcej rodzajów działalności gospodarczej związanych z produkcją, obrotem lub przetwórstwem bananów, w szczególności w celu:

— poprawy znajomości rynku i wiedzy o prawdopodobnym rozwoju rynków i warunków obrotu;

oraz

— zmniejszenia rozproszenia podaży, ukierunkowania produkcji i promowania poprawy jakości bananów w celu lepszego spełniania potrzeb rynku i wymagań konsumentów.

2. Przepisy, które mają zostać przyjęte, obejmują na warunkach, które zostaną określone, możliwość rozszerzenia na podmioty niebędące członkami zasad przyjętych przez te grupy, o ile zasady te odnoszą się do kwestii wspólnego zainteresowania sektora jako całości, a ich rozszerzenie jest zgodne z regułami konkurencji zawartymi w Traktacie.

Artykuł 9

Przepisy wykonawcze dla niniejszego tytułu przyjmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27.

▼B

TYTUŁ III

Wsparcie

Artykuł 10

1. Działając w ramach współpracy między Komisją a władzami krajowymi i regionalnymi, właściwe władze Państw Członkowskich mogą opracowywać programy operacyjne na mocy Wspólnotowych Ram Wsparcia dla kwalifikujących się regionów, określając środki, jakie mają zostać podjęte w sektorze bananów dla osiągnięcia co najmniej dwóch z następujących celów:

— jakość i strategia handlowa dla produktów danego obszaru w świetle prawdopodobnego rozwoju kosztów i rynków;

— ulepszone wykorzystanie zasobów z poszanowaniem środowiska;

— większa konkurencyjność.

2. Działając na zasadach współpracy określonej w ust. 1, właściwe władze, w możliwie największym stopniu, włączają się do przygotowania środków określonych w ust. 1 z grupami, zrzeszeniami i organizacjami w sektorze bananów, jak określono odpowiednio w art. 5, 7 i 8 oraz z techniczno-ekonomicznymi ośrodkami badawczymi.

3. W odniesieniu do środków w programach operacyjnych organizacja, podejmowanie decyzji i realizacja wykonywane są zgodnie z regulacjami obowiązującymi dla zarządzania funduszami strukturalnymi.

Artykuł 11

W ramach współpracy między Komisją a władzami krajowymi i regionalnymi organizacje producentów, stowarzyszenia i grupy określone w art. 5, 7 i 8 mogą być proszone o przekazanie właściwym władzom swoich opinii w sprawie wprowadzenia w życie środków, jakie mają zostać zaproponowane.

Artykuł 12

1. Rekompensata za wszelkie straty w dochodach przyznawana jest producentom wspólnotowym, którzy są członkami uznanej organizacji producentów, która wprowadza do obrotu we Wspólnocie banany spełniające ustanowione wspólne normy. Jednakże rekompensata może być wypłacona indywidualnemu producentowi, który z powodu szczególnej sytuacji, a w szczególności z powodu położenia geograficznego nie może wstąpić do organizacji producentów.

▼A1

2. Maksymalna ilość bananów wyprodukowanych we Wspólnocie i wprowadzonych do obrotu, dla których może być wypłacona dopłata wyrównawcza jest ustalona na 867 500 ton (masy netto), dzieląc je następująco dla każdego regionu produkcyjnego we Wspólnocie:

1. 420 000 ton dla Wysp Kanaryjskich,

2. 150 000 ton dla Gwadelupy,

3. 219 000 ton dla Martyniki,

4. 50 000 ton dla Madery, Azorów i Algarve,

5. 15 000 ton dla Krety i Lakonii,

6. 13 500 ton dla Cypru.

Ilość dla każdego regionu może być dostosowana w granicach maksymalnej ilości przewidzianej dla Wspólnoty.

▼B

3. Rekompensata obliczana jest na podstawie różnicy między:

— „ryczałtowym dochodem odniesienia” dla bananów produkowanych i wprowadzonych do obrotu we Wspólnocie a

— „przeciętnym dochodem z produkcji” uzyskanym na rynku wspólnotowym w ciągu przedmiotowego roku dla bananów produkowanych i wprowadzonych do obrotu we Wspólnocie.

▼B

4. „Ryczałtowym dochodem odniesienia” jest:

— średnia cena bananów wyprodukowanych we Wspólnocie i wprowadzonych do obrotu w okresie odniesienia przed dniem 1 stycznia 1993 r., która określona zostanie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27;

— pomniejszona o średni koszt transportu i dostawy FOB.

Zostanie on poddany przeglądowi przez Komisję przy ustalaniu pomocy, po trzech latach, by wziąć pod uwagę w szczególności wzrost wydajności i tendencje w różnych kategoriach jakości.

5. „Przeciętny dochód z produkcji” dla bananów wspólnotowych oblicza się każdego roku ze:

— średniej ceny bananów produkowanych we Wspólnocie i wprowadzonych do obrotu w przedmiotowym roku,

— pomniejszonej o średni koszt transportu i dostawy FOB.

6. Przed dniem 1 marca każdego roku Komisja określa pomoc wyrównawczą dla roku poprzedniego zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27.

Pomoc dodatkowa jest przyznawana dla jednego lub więcej regionów produkcji, gdy średni dochód z produkcji jest znacznie niższy niż średni dochód wspólnotowy.

7. Zaliczki mogą być wypłacane, po złożeniu zabezpieczenia, na podstawie pomocy wyrównawczej przyznanej w poprzednim roku.

8. Komisja przeprowadza w 1993 r. tymczasowe badanie średniego dochodu z produkcji dla tego roku. Na podstawie tego badania Komisja może wypłacić zaliczki zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27.

▼M6

9. Państwo Członkowskie może uzyskać zezwolenie na wprowadzenie tymczasowych środków, na podstawie których żadna pomoc wyrównawcza nie jest wypłacana w odniesieniu do wprowadzonych do obrotu produktów pochodzących z nowych plantacji bananów, obsadzanych po dniu 1 czerwca 2002 r., jeżeli z punktu widzenia Państwa Członkowskiego istnieje zagrożenie dla stałego rozwoju obszarów produkcji, przy szczególnym odniesieniu do zachowania środowiska naturalnego, ochrony gleby oraz charakterystycznych cech krajobrazu.

Na wniosek zainteresowanego Państwa Członkowskiego Komisja udziela zezwolenia przewidzianego w poprzednim akapicie zgodnie z procedurą określoną w art. 27.

▼B

Artykuł 13

1. Jednorazowa premia może być przyznana producentom bananów we Wspólnocie, którzy zaprzestali produkcji bananów.

2. Przyznanie premii uwarunkowane jest pisemną zgodą otrzymującego, że:

a) podejmuje się lub podjął jednorazowe działanie, które będzie miało miejsce w okresie określonym w 1993 r. lub 1994 r.;

   — wykarczowania wszystkich drzew bananowych w gospodarstwie, w którym obszar uprawy bananów jest mniejszy niż pięć hektarów;

   — wykarczowania połowy drzew bananowych w gospodarstwie, w którym obszar uprawy bananów wynosi pięć hektarów lub więcej;

b) nie będzie uprawiał drzew bananowych w danym gospodarstwie przez okres dwudziestu lat począwszy od roku, w którym miało miejsce wykarczowanie.

   Obszary uprawy bananów po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia oraz gospodarstwa mniejsze niż 0,2 hektara nie kwalifikują się do premii.

▼B

3. Premia wynosi 1000 ECU na hektar. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 kwota ta może być dostosowana w celu uwzględnienia szczególnych warunków na niektórych obszarach.

4. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27 Komisja może upoważnić Państwo Członkowskie do wyłączania z uprawnienia do premii z tytułu zaprzestania produkcji bananów producentów usytuowanych na obszarach, gdzie zanik tej uprawy mógłby mieć negatywne skutki, w szczególności dla utrzymania warunków mikroklimatycznych, glebowych lub środowiskowych albo krajobrazu.

5. Premia ta jest zgodna z przyznawaniem pomocy na mocy tytułu III rozporządzenia (EWG) nr 3763/91 ([1]), tytułu II rozporządzenia (EWG) nr 1600/92 ([2]) i tytułu III rozporządzenia nr 1601/92 ([3]) oraz z przyznawaniem pomocy strukturalnej na mocy rozporządzeń (EWG) nr 2052/88 ([4]) i (EWG) nr 4253/88 ([5]).

Artykuł 14

Szczegółowe zasady stosowania niniejszego tytułu przyjmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27.

Jednakże szczegółowe zasady stosowania art. 6 i 10 przyjmowane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88.

TYTUŁ IV

Wymiana handlowa z państwami trzecimi

▼M2

Artykuł 15

1. O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 1 ust. 2 mają zastosowanie stawki taryfowe Wspólnej Taryfy Celnej.

2. W celu zapobiegania lub przeciwdziałania niekorzystnym skutkom na rynku Wspólnoty, mogącym powstawać w wyniku przywozu niektórych produktów wymienionych w art. 1, przywóz jednego lub kilku tych produktów przy stawce celnej określonej w art. 10 podlega zapłacie dodatkowej należności przywozowej, jeżeli zostają spełnione warunki ustalone w art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa zawartego zgodnie z art. 228 Traktatu w ramach wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, chyba że jest mało prawdopodobne, że przywóz spowoduje zakłócenie rynku Wspólnoty lub gdy skutki mogą być nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

3. Ceny spustowe, poniżej których może zostać nałożone dodatkowe cło są cenami przekazanymi przez Wspólnotę Światowej Organizacji Handlu.

Wielkości spustowe, które muszą zostać przekroczone aby nałożyć dodatkowe cło przywozowe ustala się w szczególności na podstawie wielkości przywozu do Wspólnoty podczas trzech lat poprzedzających rok, w którym występują niekorzystne skutki określone w ust. 2 lub zachodzi prawdopodobieństwo ich wystąpienia.

4. Ceny importowe jakie należy uwzględniać przy nakładaniu dodatkowych należności przywozowych ustala się podstawie cen importowych cif przedmiotowej dostawy.

Ceny importowe cif są sprawdzane w tym celu w oparciu o ceny reprezentatywne dla danego produktu na rynku światowym lub na wspólnotowym rynku przywozu dla tego produktu.

([1]) Dz.U. L 356 z 24.12.1991, str. 1.
([2]) Dz.U. L 173 z 27.6.1992, str. 1.
([3]) Dz.U. L 173 z 27.6.1992, str. 13.
([4]) Dz.U. L 185 z 15.7.1988, str. 9.
([5]) Dz.U. L 374 z 31.12.1988, str. 1.

▼M2

5. Komisja przyjmuje szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27. Zasady te określają w szczególności:

a) produkty, w stosunku do których stosowane są dodatkowe należności przywozowe zgodnie z art. 5 Porozumienia w sprawie rolnictwa;

b) inne kryteria niezbędne do stosowania przepisów ust. 1 zgodnie z art. 5 wspomnianego Porozumienia.

▼M3

▼M5

Artykuł 16

▼M6

1. Niniejszy artykuł oraz art. 17–20 stosuje się do przywozu świeżych produktów oznaczonych kodem CN 0803 00 19 do czasu wejścia w życie, nie później niż w dniu 1 stycznia 2006 r., stawek Wspólnej Taryfy Celnej na te produkty, do których odnosi się procedura określona w art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu (GATT).

▼M5

2. Do chwili wejścia w życie stawki, określonej w ust. 1, przywóz świeżych produktów, określonych w danym ustępie, odbywa się w ramach kontyngentów taryfowych otwartych mocą art. 18.

Artykuł 17

W miarę potrzeby przywóz bananów do Wspólnoty podlega obowiązkowi przedstawienia pozwolenia na przywóz, wydanego przez Państwa Członkowskie którejkolwiek z zainteresowanych stron bez względu na miejsce siedziby we Wspólnocie i bez uszczerbku dla szczególnych przepisów przyjętych do stosowania art. 18 i 19.

Takie pozwolenia na przywóz są ważne w całej Wspólnocie. Z wyjątkiem odstępstw przyjętych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 27, wydanie pozwolenia jest uzależnione od złożenia zabezpieczenia wobec wywiązania się w okresie ważności pozwolenia ze zobowiązania dokonania przywozu na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie jest przejmowane w całości lub w części, jeśli stosowne działania nie są lub są tylko częściowo przeprowadzane w dozwolonym terminie.

▼M6

Artykuł 18

1. Każdego roku, począwszy od dnia 1 stycznia, otwarte są następujące kontyngenty taryfowe:

a) kontyngent taryfowy wynoszący 2 200 000 ton netto, zwany „kontyngentem A”;

b) dodatkowy kontyngent taryfowy wynoszący 453 000 ton netto, zwany „kontyngentem B”;

c) niezależny kontyngent taryfowy wynoszący 750 000 ton netto, zwany „kontyngentem C”.

Kontyngenty A i B są otwarte w odniesieniu do przywozu produktów pochodzących ze wszystkich państw trzecich.

Kontyngent C jest otwarty w odniesieniu do produktów pochodzących z krajów AKP.

Na podstawie porozumienia z członkami Światowej Organizacji Handlu, wykazujących szczególne zainteresowanie dostawą bananów, Komisja może przydzielić kontyngenty A i B między krajami dostawcami.

▼M6

2. Przywóz odbywający się w ramach kontyngentów A i B oraz przywóz bananów z państw trzecich, poza państwami AKP, jest objęty stawką opłaty celnej równą 75 EUR za tonę. Do przywozu produktów pochodzących z państw AKP stosuje się zerową stawkę celną.

3. Do przywozu w ramach kontyngentu C stosuje się zerową stawkę celną.

4. Preferencyjne stawki celne w wysokości 300 EUR za tonę stosuje się w przywozie z krajów AKP.

5. Stawki opłat celnych, określone w niniejszym artykule, są przeliczane na walutę krajową po kursie stosowanym w odniesieniu do produktów, o których mowa, przyjętym do celów Wspólnej Taryfy Celnej.

6. Kontyngent B może być podwyższony, jeżeli nastąpi wzrost popytu we Wspólnocie, który zostanie uwidoczniony w bilansie produkcji, konsumpcji, przywozu i wywozu.

Przyjęcie bilansu i otwarcie podwyższonego kontyngentu taryfowego następuje według procedury określonej w art. 27.

7. Jeżeli podaż rynku Wspólnoty zależy od wyjątkowych okoliczności mających wpływ na produkcję lub przywóz, Komisja przyjmuje szczególne środki niezbędne, zgodnie z procedurą określoną w art. 27.

W takich przypadkach kontyngent B może być dostosowany na podstawie bilansu określonego w ust. 6. Szczególne środki mogą odstępować od zasad przyjętych na mocy art. 19 ust. 1. Nie mogą one dyskryminować żadnego państwa trzeciego.

8. Banany powrotnie wywożone ze Wspólnoty nie są uwzględniane w ramach odpowiednich kontyngentów taryfowych.

▼M5

Artykuł 19

1. Kontyngenty taryfowe mogą być zarządzane zgodnie z metodą opartą na uwzględnianiu tradycyjnych przepływów handlowych („tradycyjne/nowe”) i/lub innych metod.

2. Przyjęta metoda w odpowiedni sposób uwzględnia potrzebę utrzymania równowagi podaży na wspólnotowym rynku.

Artykuł 20

Komisja przyjmuje przepisy wykonawcze do niniejszego tytułu zgodnie z procedurą określoną w art. 27. Ich zakres obejmuje:

a) zasady w sprawie zarządzania kontyngentami taryfowymi, określonymi w art. 18;

b) jeżeli jest to wymagane, gwarancje dotyczące tożsamości i pochodzenia produktów;

c) środki niezbędne do zapewnienia przestrzegania obowiązków wynikających z umów zawartych przez Wspólnotę w ramach art. 300 Traktatu.

▼B

TYTUŁ V

Przepisy ogólne

Artykuł 21

1. Z wyjątkiem przypadku, gdy niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej,

— nakładanie jakichkolwiek opłat o skutku równoważnym do ceł,

— stosowanie jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym,

jest zakazane przy przywozie produktów określonych w art. 1.

▼B

2. Kontyngent taryfowy ustanowiony w Protokole w sprawie kontyngentu taryfowego na przywóz bananów, załączonego do Konwencji Wykonawczej w sprawie Stowarzyszenia Krajów i Terytoriów Zamorskich ze Wspólnotą, przewidzianego w art. 136 Traktatu, zostaje zniesiony.

▼M2

Artykuł 22

Do taryfowej klasyfikacji towarów objętych niniejszym rozporządzeniem mają zastosowanie ogólne zasady interpretacji Nomenklatury Scalonej i specjalne zasady jej stosowania; nazewnictwo taryf celnych będące rezultatem stosowania tego rozporządzenia jest włączane do Wspólnej Taryfy Celnej.

▼M2

Artykuł 23

1. Jeżeli z powodu przywozu lub wywozu wspólnotowy rynek jednego lub więcej produktów wymienionych w art. 1 jest dotknięty lub zagrożony poważnymi zakłóceniami, które mogą zagrażać realizacji celów określonych w art. 39 Traktatu, w handlu z państwami trzecimi można zastosować odpowiednie środki do czasu ustąpienia takiego zakłócenia lub groźby zakłócenia.

Rada, działając na wniosek Komisji, zgodnie z procedurą głosowania przewidzianą w art. 43 ust. 2 Traktatu, ustanawia ogólne zasady stosowania przepisów niniejszego ustępu oraz określa przypadki i granice, w jakich Państwa Członkowskie mogą przyjmować środki ochronne.

2. Jeżeli powstaje sytuacja określona w ust. 1 Komisja, na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy, podejmuje decyzję o zastosowaniu koniecznych środków; Państwa Członkowskie są powiadamiane o takich środkach, które są stosowane niezwłocznie. Jeżeli Komisja otrzymuje wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmuje decyzję w jego sprawie w terminie trzech dni roboczych od daty doręczenia wniosku.

3. Każde z Państw Członkowskich może przedłożyć Radzie środek, o którym zadecydowała Komisja w terminie trzech dni roboczych następujących po dniu zawiadomienia go o tej decyzji. Rada zbiera się niezwłocznie. Może ona, stanowiąc większością kwalifikowaną, zmienić lub uchylić środek.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27.

5. Niniejszy artykuł stosuje się uwzględniając zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 228 ust. 2 Traktatu.

▼B

Artykuł 24

Z zastrzeżeniem odmiennych przepisów niniejszego rozporządzenia, art. 92–94 Traktatu stosuje się do produkcji i handlu produktami określonymi w art. 1.

▼M6

Artykuł 25

1. Środki ustanowione w art. 12 i 13 zmierzają do stabilizacji rynków rolnych w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ([1]).

2. Wydatki odnoszące się do pomocy przyznanej przez Państwa Członkowskie zgodnie z przepisami art. 6 uznaje się za zmierzające do stabilizacji rynków rolnych w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1258/1999.

([1]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.

▼M6

Wydatki kwalifikują się w przypadku wszystkich organizacji producentów ustalonych przed dniem 31 grudnia 2006 r.

Udział Wspólnoty w pokrywaniu kwalifikujących się wydatków publicznych wynosi 75 %.

3. Środki określone w art. 10 są częściowo finansowane przez Sekcję Orientacji EFOGR.

4. Szczegółowe zasady stosowania przepisów niniejszego artykułu, w szczególności określenie warunków, jakie muszą być spełnione, zanim Wspólnota może wypłacić pomoc finansową, przyjmuje się zgodnie z procedurą określoną w art. 27.

▼M6

Artykuł 27

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet Zarządzający ds. Bananów (zwany dalej „Komitetem").

2. Jeżeli dokonane jest odniesienie do niniejszego artykułu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet uchwala swój regulamin.

▼B

Artykuł 28

Komitet może rozważyć każdą inną sprawę skierowaną do niego przez przewodniczącego albo z własnej inicjatywy, albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 29

Państwa Członkowskie dostarczają Komisji informacje, których wymaga do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia, w szczególności dotyczące:

— środków podjętych w celu stosowania i kontroli wspólnych norm jakości,

— organizacji producentów,

— treści i realizacji regionalnych ramowych programów w odniesieniu do bananów,

— przepisów dotyczących zarządzania wszelką pomocą wyrównawczą,

— wykazów podmiotów gospodarczych,

— danych dotyczących produkcji i cen,

▼M5

— ilości bananów ze Wspólnoty i AKP oraz bananów z państw trzecich, innych niż AKP, wprowadzone do obrotu na ich terytorium,

▼B

— prognoz dotyczących produkcji i spożycia w następnym roku.

Artykuł 30

Jeśli szczególne środki wymagane są począwszy od lipca 1993 r. w celu wsparcia przejścia od uzgodnień istniejących przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia do uzgodnień ustanowionych niniejszym rozporządzeniem oraz w szczególności w celu pokonania trudności o delikatnym charakterze, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 27, podejmuje środki przejściowe, jakie uważa za niezbędne.

▼B

Artykuł 31

W art. 1 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 1319/85:

1. Tiret drugie otrzymuje brzmienie:

„— kontroli zgodności z normami jakości lub niektórymi wymogami jakości

a) produktów wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (EWG) nr 1035/72, które są wycofane z rynku zgodnie z art. 15 i 15a lub zakupione zgodnie z art. 19 i 19a tego rozporządzenia oraz

b) produktów w sektorze bananów objętych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 404/93 (*);

(*) Dz.U. L 47 z 25.2.1993, str. 1.”

2. Tiret czwarte otrzymuje brzmienie:

„— weryfikacji rejestrowania cen określonych w art. 17 i 24 rozporządzenia (EWG) nr 1035/72.”

▼M3

Artykuł 32

1. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2004 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, do którego, jeżeli jest to właściwe, będą dołączone wnioski w sprawie funkcjonowania niniejszego rozporządzenia i jego możliwych alternatyw, w szczególności w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu.

2. Sprawozdanie zawiera, w szczególności, analizę tendencji wprowadzenia do obrotu bananów ze Wspólnoty, krajów AKP oraz państw trzecich, a także ocenę działania ustaleń dotyczących przywozu. W tym kontekście szczególną uwagę należy zwrócić na zakres, w jakim najsłabsi dostawcy z krajów AKP zdołali utrzymać swoją pozycję na rynku Wspólnoty.

▼B

Artykuł 33

Niniejsze rozporządzanie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 1993 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼M5